

Kecskemét, 1889. november 20. – Kecskemét, 1965. január 18.

Értelmiségi családban született, apja ügyvéd, Kecskemét város tisztviselője volt. Jogi tanulmányait a kecskeméti jogakadémián kezdte, majd a kolozsvári Magyar Királyi Ferenc József Tudományegyetemen szerzett állam- és jogtudományi doktorátust. Közben egy évig a berlini Humboldt Egyetemen tanult. 1916-ban Budapesten egységes ügyvédi és bírói vizsgát tett. 1915 augusztusától jegyző, 1919. március 21-étől járásbíró a kecskeméti járásbíróságon. A Tanácsköztársaság idején, 1919. június 12-én kinevezték forradalmi törvényszéki elnökké. A kommün alatti magatartásáért ellene indított szélsőjobboldali támadások miatt 1920-ban kilépett az állami szolgálatból. 1921-ben önálló ügyvédi irodát nyitott Kecskeméten, emellett 18 kat. hold földjén gazdálkodott. 1925-től 1948-ig a Kecskeméti Magyar Kereskedelmi Bank igazgatósági tagja, majd elnöke. Az Első Kecskeméti Hírlapkiadó és Nyomda Rt. igazgatóságába is bevásztották. 1910-től a kecskeméti Felsőkerületi Függetlenségi és 48-as Párt és Népkör tagja; a párt megalakulásakor, 1930-ban csatlakozott a Független Kisgazdapárthoz. 1938-tól a kecskeméti szervezet elnöke és az országos nagyválasztmány tagja. 1929-től 1934-ig a városi törvényhatósági bizottság tagja. 1939-ben Kecskeméten a Független Kisgazdapárt listáján országgyűlési képviselővé választották. Demokratikus beállítottsága, az 1848-as függetlenségi hagyományokhoz való ragaszkodása alapján 1940-ben Magyarország háromhatalmi egyezményhez való csatlakozása ellen foglalt állást, és 1943-ban ő is aláírta a kisgazdapárt Kállay Miklós miniszterelnökhöz eljuttatott háborúellenes memorandumát. Tagja volt annak a delegációnak, amely a két párt közötti parlamenti szövetség megkötéséről tárgyalt a Szociáldemokrata Párttal. 1944. március 19. után a németek elől el kellett menekülnie, egy tanyán húzódott meg. Csak a város 1944. október 31-i felszabadítása után tért vissza szülőhelyére. 1944. december 17-étől az Ideiglenes Nemzetgyűlés tagja. Bevásztották Kecskemét város törvényhatósági bizottságába és kisgyűlésébe (1945–1949). Az 1945. augusztus 20-i nagyválasztmánytól az FKGP Országos Intézőbizottságának a tagja. Az 1945. november 4-i nemzetgyűlési választásokon a Pest-Pilis-Solt-Kiskun és Bács-Bodrog vármegyei választókerületben képviselővé választották. 1946. október 22-től a Nemzetgyűlés háznyaga. Újjászervezte, és 1944. december 1-jétől 1946 júliusáig ő vezette a kecskeméti jogakadémiát, amely 1946. szeptember 20-án tiszteletbeli professzori címmel tüntette ki. 1946. szeptember 1-jétől 1947-ig a Kecskeméti Lapok főszerkesztője. 1947. július 13-tól az FKGP kecskeméti szervezetének a „vezérelnöke”. 1946–1948-ban a Kecskeméti Gazdasági Gőzmalom igazgatósági tagja. 1946. november 19-én a Református Egyesület tiszteletbeli elnökévé választották. Az 1947. augusztus 31-i országgyűlési választásokon korábbi választókerületében ismét bejutott a törvényhozásba.

1948. június közepén egészségi okokra hivatkozva lemondott a képviselőségről, mandátumát július 6-án szüntették meg. Visszaköltözött Kecskemétre, majd a zaklatások elől, szikrai szőlőjében húzódott meg. 1956. október 28-án Kecskeméten kezdeményezésére és irányításával alakult újjá a Független Kisgazdapárt. Újraindította a Kecskeméti Lapok című

kisgazdapárti újságot, amelynek ő lett a főszerkesztője. 1956. november 4. után ismét visszavonult Szikrára, haláláig gazdálkodott.